

עלייה ראשונה של כולל דיינות להר הבית!

הרב הלל בן שלמה

במצב הרצוי, בית הדין הגדול של ישראל "הסנהדרין", צריך להימצא בלשכת הגזית בהר הבית. כל דיני התורה, כל השאלות וכל הספקות, צריכות להיות מוכרעות במקום זה – "כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים". אולם למרבה הצער, אין לנו את בית המקדש ואת לשכת הגזית, וגם הקשר של הרבנים והדיינים אל הר הבית ואל בית המקדש, אינו נראה מובן מאליו כיום.

זכינו, והכולל שלנו, כולל "כרמי המשפט", קיים עלייה מיוחדת להר הבית, בהשתתפות ראש הכולל הרב אוריאל אליהו שליט"א, ובכך ביטאו הדיינים העתידיים את הקשר המיוחד שבין התורה והמקדש, בצפייה להגיע בעתיד הלא רחוק למציאות המתוקנת עליה התנבא ישעיה (א,כו): "ואשיבה שופטייך כבראשונה ויועצייך כבתחילה – אחרי כן ייקרא לך עיר הצדק, קריה נאמנה".

כמה שבועות מראש תוכננה העלייה. בכולל הועברו שיעורים בנושא, דפי מקורות נלמדו, לקראת העלייה הוכנו דפי הנחייה למעשה, וביום שלפני, כל המשתתפים בעלייה טבלו במקווה טהרה, על מנת להיות מוכנים מבעוד יום לעלייה. בבוקר יום רביעי ערב ראש חודש כסלו, השכימו קום כל העולים (סך הכל שמונה במספר – לחלקם היתה זו הפעם הראשונה בהר). היציאה נקבעה לשעה ארבע. עם תום איסוף כל המשתתפים, נסענו לירושלים עיר הקודש, והגענו בזמן לתפילה כותיקין, ליד הכותל המערבי של הר הבית. לאחר התפילה, עלינו להשקיף על מקום המקדש משיבת הכותל, וכל מי שלא היה בירושלים בשלושים הימים האחרונים, קרע את בגדיו כדין.

הר הבית נפתח רשמית לכניסת "מבקרים" בשעה 30:7. אולם כבר זמן מה לפני כן, הצטופפו תיירים רבים וגם יהודים אשר באו לעלות כהלכה ובקשו להיכנס. המשטרה אפשרה לקבוצה של 15 יהודים בלבד להיכנס, וכך נותרנו בחוץ, ממתינים לתורנו. לאחר כשלושת רבעי שעה של המתנה, הסכימה המשטרה להכניס קבוצה נוספת של 15 יהודים, ובכלל קבוצה זו נכנסו ארבעה מאברכי הכולל שלנו. לאחר למעלה משעה של המתנה, זכיתי להיכנס עם הרב אוריאל ושני ילדיו במסגרת קבוצה קטנה של ששת היהודים האחרונים שנותרו

מחכים לכניסה (ביניהם אשה שעלתה גם בקבוצה הראשונה בבוקר ושבה לעלות פעם שנייה) – כאשר המשטרה מזרזת אותנו כל הדרך, שעלינו להספיק לסיים את "הביקור", בטרם תגיע השעה 10:00, שעת הסגירה של ההר. נכנסנו אל ההר ששה יהודים, אולם זכינו לקבלת פנים משמעותית. עם כניסתנו סובבה אותנו פמליה גדולה של שוטרים ואנשי וואקף, ואחרי שהתקדמנו כמה עשרות מטרים פנימה, נתקבלנו בתרועות "אללה הוא אכבר" על ידי עשרות רבות של צועקים. למרות שניסינו לפנות לימין לכיוון הפינה הדרום מערבית של הר הבית (מה שלפי מה ששמענו הקבוצה שלפנינו כן עשתה), המשטרה מנעה זאת מאיתנו, וגם בהמשך הסיבוב, היא לא אפשרה לנו להסתובב באופן חופשי. המשטרה אינה מאפשרת להתפלל במקום, אך שילבנו הרבה פסוקים וקטעי תפילות בהדרכה, והיא לא התערבה בתוכן ההדרכה. אמנם, דברי ההדרכה נאמרו בקול רם – לא רק כשהיינו ליד הצועקים, שהיו רק במספר מקומות בהר ולא ליוו אותנו – והיו שוטרים שבקשו מאיתנו שנדבר בשקט ולא כל כך בקול. השתדלנו להתעכב ולזכות לחוות עוד קצת מקדושת ההר, ובדיוק בשעה עשר יצאנו מההר. יצאנו מהמקום בהרגשה מרוממת, ובתקווה לחזור במהרה, בימים הרבה יותר שמחים, לראות כיצד המציאות עוד תתהפך ונראה כהנים בעבודתם, לויים בשירים ובזמרים, ובשוב השכינה לציון.